

Úvodník

Bola som bežná a povine veriaci katolíčka, hovorí svoje svedectvo Žaneta. K viere som sa dostala vďaka rodičom, hlavne mame, ktorá nás k nej viedla. Ako tínedžerka som chodila do chrámu len z povinnosti. Nič som nepreciľovala a mnohým veciam a úkonom v Cirkvi som nerozumela. V dospelosti som celkom prestala chodiť do chrámu. Od mlada som však mala sklon k veciam duchovným, nadprirodzeným. Išla som však nesprávnym smerom. Zaujímali ma horoskopy, veštenie, tarotové karty, numerológia, veštenie z ruky, veštenie z usadeniny kávy a iné. Veštila som sebe aj iným. Nebrala som to ako niečo zlé, veď som nikomu nič zlé neželala, len som chcela dopredu vedieť, čo bude. Mala som aj veštecké či prorocké sny – často som vopred vedela alebo cítila, že niekto zomrie alebo že sa stane nejaké nešťastie či havária. Tie sny ma dost vyčerpávali

Po roku 1989 po zmene režimu som zažívala to čo ostatní. Nové situácie, ktoré bolo potrebné zvládať. Hlavne stres, strach o zamestnanie, neistota, narušenie medziľudských vzťahov v rodinách aj na pracovisku, veľký individualizmus a nedôvera. Televízia a neskôr internet chrlili do príbytkov samé zlé veci, násilie, ukazovali biedu, potom lacnú a nízku

zábavu, ktorá ľudí ohlupuje a privádza do väčšieho strachu, znechutenia aj nečinnosti. Každý si preto hľadal svoje miesto vo svete, svoje aktivity na odreagovanie od stresu a nájdenie pokoja. Život ubiehal. Medzi dvadsiatkou a tridsiatkou som mala obdobie chorôb. Teraz viem, že to bolo následkom zlého konania a otvorenie dverí zlému. Zlý

svoje obete nešetří. Dá vám niečo, nejakú pochybnú silu, moc a potom to draho zaplatíte. Bola som často chorľavá, trápili ma všelijaké choroby a bola som aj často hospitalizovaná. Mala som obdobie, keď som cez deň trpela strachom, v noci som mala nočné mory. Odpadávala som a domov mi museli volať

sanitku alebo som chodievala na pohotovosť. Lekári však nič vážne nenašli. Od tridsiatky do štyridsiatky som mala striedavé obdobie. Raz dobre a raz zle, ale stále beznádej a únavný kolotoč života. Následkom otvorenia sa zlému som bola mrzutá, negatívna, výbuchy hnevu a zlosti, čierny humor a život boli pre mňa trápením, aj keď objektívne nebol dôvod. Stres a nepokoj som zajedala, takže som aj pribrala. Spomínam si, ako sa ma neter pýtala, či chcem dlho žiť a dokedy. Ja som jej odpovedala, že mi stačí krátko – do päťdesiatky, lebo život je trápenie. Keď to počula, povzbudzovala ma a povedala, že mám žiť dlho a že život je pekný. Bolo to

veľmi milé. V tom období ma aj mama vyzývala, aby som začala chodiť do chrámu. Rovnako aj spomínaná neter a synovec sa ma na prechádzkach neraz spytovali, prečo nechodím. Vždy ma to zarazilo a nútilo rozmýšľať. Vždy som to odsúvala a nechcela ísť. V októbri 2014 sa mi snívalo, že ku mne prišla nejaká rehoľná sestra a povedala mi, že sa mám pripraviť, lebo o 15 minút zomriem. „Vždy si chcela zomrieť,“ dodala. Ja som okamžite odpovedala, že ja chcem žiť. Ona zopakovala: „Chceš žiť?“ A odišla. To bolo všetko. Zobm sa zoudila so strachom. Mala som o čom premýšľať.

O mesiac nato, v novembri, mi zvláštne stvrdla noha v lýtku a mala som zvláštne krče, takže som nohu už len ťahala. Koncom mesiaca som mala mať štyridsiatku. To som sa už liečila doma na trombózu a švagriná mi chodievala pichať injekcie na zriedenie krvi. Raz ma premkla hrôza, že sa mi uvoľní krvná zrazenina a že v spánku zomriem. Bola som presvedčená, že nastala moja posledná noc a ja som bola bezmocná. Potom som začala

prehodnocovať svoj život a jasne som uvidela svoje hriechy a zlo. Veľmi to mnou otriaslo, pretože som spoznala, aké je to zlé a ako to uráža drahého Ježiša, ktorý nás vykúpil. Bola som odhodlaná zmeniť sa. A začala som s radosťou pracovať, viac sa usmievať, viac sa venovať ľuďom naokolo, s radosťou som sa začala viac hýbať, chodiť na prechádzky, byť milšia. Uvedomila som si, že ja som vlastne len čakala, kedy umriem. Aj mame som už dala vedieť, čo a ako s mojimi peniazmi (chcela som ich dať na charitatívne účely). Nechcela som konať, len som čakala, že po mojej smrti budú konať iní. Chyba. Nerobte rovnakú chybu ako ja. Nepremárnite toľko času. Aký trpezlivý a milostivý je Boh s nami. Čaká nás ako Otec mámotratného syna z evanjelia, kým sa nevrátíme do Jeho náručia lásky. Využijme tento nový rok všetci na zmenu k lepšiemu. Je toho veľa čo môže byť kvalitnejšie v našom živote. Začnime s radosťou pracovať, viac sa usmievať, viac sa venovať ľuďom naokolo, aby bol tento rok aj pre nás výnimočný. Boh Vám žehnaj.

a. Rastislav (farár)

Pripútaj svoje srdce k Bohu

Drahí bratia a sestry, pred časom bola v médiách video kampaň, ktorá poukazovala na nebezpečenstvo, keď pasažier v aute nie je pripútaný a auto do niečoho narazí. Mohli sme vidieť, ako si môže takýto nič netušiaci človek v aute ublížiť. Mnohí ľudia, ktorí videli toto video sa určite stále v aute pripnú. Naozaj to nie je sranda, pretože asi nikto, kto nastupuje do auta nemyslí na to, že sa mu môže stať nepríjemná autonehoda s tragickým koncom. Ale čo ak... Čo ak práve ja a práve dnes, keď si nasadnem do auta budem potrebovať pás, ktorý ma možno škrtí, obmedzuje, berie istú pohodlnosť pri cestovaní. Čo ak práve tento pás mi zachráni život? nechám ho len tak kdesi pri mne visieť, alebo sa ním pripútam? Odpoveď na túto moju otázku môže rozhodnúť o mojom prežití, smrti, väčšom či menšom zranení.

V roku 1998 bol testovaný model auta FordExpedition s figurínami, ktoré neboli pripútané. Toto auto sa v rýchlosti 5 krát prevrátilo a zo zatajeným dychom som pozeral, čo sa bude diať. Bolo to hrozné. Telá v aute sa prevracali ako v miešačke a auto sa stalo akoby kanónom na telá. Telá týchto figurín boli vymršťované cez otvory auta von niekoľko metrov. Cez jedno telo sa dokonca to auto prekotúľalo. Ak by to boli skutočné postavy, zrejme by neprežili a istotne by nikto z nás nechcel byť na ich mieste. Ak by však mali pásy, dopadli by určite lepšie.

Každý z nás je na ceste. Možno nie každý šoféruje auto a cestuje denne mnoho kilometrov, no napriek tomu sme všetci na ceste života. Na tejto ceste je dôležité dobre sa zorientovať, dávať si pozor na nebezpečenstva a byť

pripútaný? Ale k čomu mám byť pripútaný, veď na nej nepotrebujem pás. Pravdaže nie, ale napriek tomu sa potrebujeme pripútať k Bohu, pretože nebezpečenstvá na ceste poukladal diabol, ktorý nás chce zabrzdiť a zdemolovať náš život. A prečo to robí? Zavidí nám spásu, zavidí nám nebo, zavidí nám maximum šťastia a radosti, ktoré nám Boh núka v nebeskom kráľovstve. Bude robiť všetko preto, aby nás na ceste zastavil. Veľakrát diabol ponúka časné šťastie- bohatstvo, nečistotu, nemanželský vzťah, kariéru, hnev, závisť, moc... Chce nahradiť Boha za niečo iné v našom srdci. Stále sú to pre človeka naoko príjemné veci, ale dokážu zošrotovať náš charakter, naše srdce, naše názory. Kráľ Dávid sa na sklonku života nádherne

modlí: „*Hospodin, Bože našich praotcov Abraháma, Izáka a Izraela, zachovaj navždy takéto zmysľanie svojho ľudu a jeho srdce pripútaj k sebe.*“ 1Krn 29,18

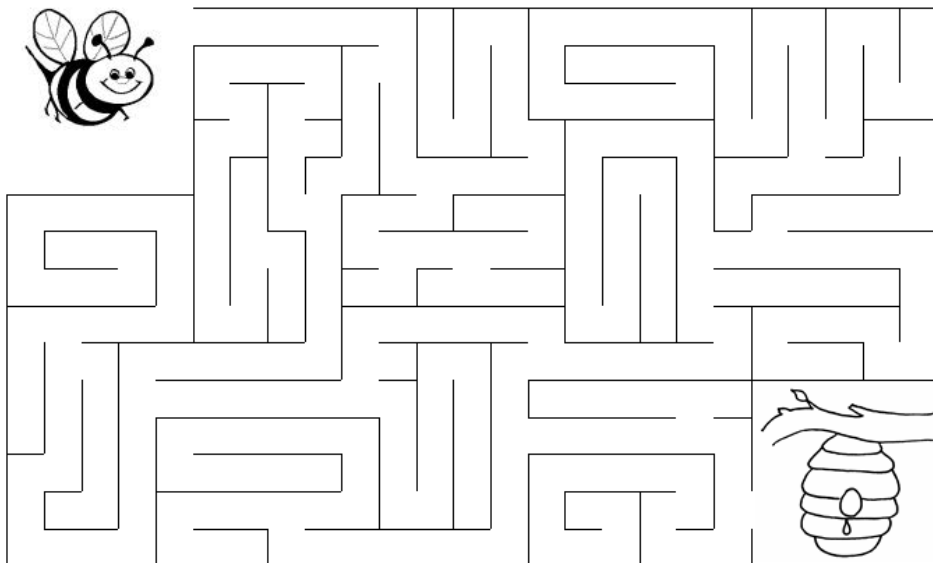
Kráľ Dávid prosím Boha, aby srdce jeho ľudu bolo pripútané k nemu. Pripútať sa k Bohu, na prvé počutie to vyzerá ako strata slobody a život plný obmedzení. Ale veď Boh nie je tyran a ten, ktorý by chcel škodiť nášmu životu, ba práve naopak. On ho chce skrášľovať a viesť dobrým smerom. Ako sa teda pripútať? Pripútať k Bohu sa môžem cez modlitbu, sviatosť, čítanie Božieho slova, osobnú modlitbu... Toto nám zachraňuje duchovný život, ba dokonca pripútanosť k Bohu sa má odzrkadliť aj v našom bežnom živote. Človek, ktorý je pripútaný k Bohu by mal žiariť Božou láskou, je vyrovnaný, trezlivý, pokojný, starostlivý a vie pomáhať. Pane, nauč ma pripútať sa k tebe. Pomôž mi uveriť, že cesta s tebou mojim životom má zmysel a že kráčať s tebou sa oplatí.

o. Matúš(kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

- ❖ *V stredu, 03.02.2016 vás pozývame na sv. liturgiu s modlitbou za uzdravenie. Modlitby vedie Koinonia Ján Krstiteľ.*
- ❖ *V sobotu, 06.02.2016 vás pozývame na Fatimskú sobotu do Lutiny. Nahlásť na autobus sa môžete v kancelárii. Záloha sú 2 eurá. Naša farnosť má voľných 15 miest v autobuse. Odchod autobusu je o 07:00 od Karmenu.*
- ❖ *Gréckokatolícka charita v Prešove ponúka 8 hodinovú opatrovateľskú službu v prac. dňoch pre seniorov, detí, osoby s ťažkým zdravotným postihnutím v domácnostiach a zároveň plánuje prijať do pracovného pomeru opatrovateľov. Viac informácií na nástenke.*

- ❖ *Gréckokatolícke centrum pre rodiny na Sigorde pozýva v dňoch 22.01. - 24.01.2016na kurz Rút. Ide o evanjelizačný kurz pre manželov, ktorého zmyslom je posilniť, oživiť a uzdraviť vzťah manželov prostredníctvom poznania a obrátenia sa k plánu Boha pre kresťanské manželstvo. Príspevok je 90€ na manželský pár.*
- ❖ *Gréckokatolícke centrum pre rodiny na Sigorde pozýva v dňoch 29.01. - 31.01. 2016 na kurz manželstvo misia možná. Je to víkend pre manželské páry túžiace obnoviť si manželskú jednotu, vzájomnú lásku a porozumenie. Víkend je pod vedením známeho slúžiaceho tímu SNE - Spoločenstvo novej evanjelizácie Dolný Kubín. Príspevok je 90 € na manželský pár.*
- ❖ *Prosíme všetkých snúbencov, ktorí plánujú prijať sviatosť manželstva v našej farnosti, aby sa zaregistrovali a zúčastnili kurzu prípravy na manželstvo v Centre pre rodiny na Sigorde. Prihlásiť sa môžu cez našu farnosť. Termíny týchto kurzov sú: 14 - 17 január 2016 / 17 - 20 marec 2016 / 28.04 - 01.05./ 23 - 26 jún 2016 / 13 - 16 október 2016 / 17 - 20 november 2016*

Obrázky prevzaté z internetuSpracoval DS

Vydáva: **Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov**

Internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: farnosťsekčov@gmail.com

Tel: 051/7725540

Tlač: **A-print, s.r.o., Urbánkova 13, Prešov**

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou